

وینه‌ی هه‌لگه‌پاوه له دهقی (تاوی بیده‌نگ به .. برادر ی زانا ساماندا)

نارام قه‌رده‌غی

دوای خویندنه‌وه‌یه‌کی وردی ئەم ده‌قه و تیرپان له‌ماناکانی و قوئبونه‌وه له‌و وینه‌ی که به‌رجه‌سته کراون ئەم ده‌قه‌دا ده‌گه‌ینه ئەو دەر ئە‌نجامه‌ی که‌بلین گه‌لێک له‌وینه‌کانی ناو ئەم ده‌قه وینه‌ی هه‌لگه‌پاوه‌ن , وینه‌ی هه‌لگه‌پاوه به‌و مانایه‌ی ته‌واو پێچه‌وانه‌ی وینه به‌رجه‌سته کراوه‌کانن له ناو دونیای دهره‌وه‌ی ده‌قه‌دا , که‌دواتر به‌وردی قسه له‌سه‌ر چۆنیه‌تی هه‌لگه‌پاوه‌ی وینه‌کان ده‌که‌ین, زانا هاتنه ناو ده‌قه‌که‌ی ده‌ست پیده‌کات و ده‌ئێ:

با‌چیتز له‌ده‌رگا نه‌ده‌ین / با‌حه‌وشه‌که‌ی منائی نه‌په‌نجین له‌خۆمان / باد‌له‌که‌ی عه‌ش‌ق نه‌ش‌کینین

تیرپان له‌چونه ناوه‌وه‌ی ئەم ده‌قه ده‌ستمان ده‌گریت و ده‌مانباته سه‌ر رێگای وینه هه‌لگه‌پاوه‌کان و هوک‌اری هه‌لگه‌پاوه‌ی وینه‌کانمان و هوک‌اری هه‌لگه‌پاوه‌ی وینه‌کانمان بو‌ده‌خاته رو, که نه‌ویش ترسه له‌ناینده زانا ئەم ده‌قه‌دا له‌ناو فه‌زایه‌کی گه‌وره له‌ترس له ناینده‌دا ریده‌کات وه سه‌رئه‌نجامی ئەم ترسه‌ش وای له‌وینه‌کان کردوه به‌شیاو‌زیک‌ی به‌رچاو هه‌لگه‌پاوه‌ی نه‌وه‌ی لای من گرنه‌گه ئەو باره دهره‌وه‌یه که‌نوسه‌ر له‌کاتی نوسینی ده‌قه‌دا توشی شوکی کردوه, که هینده ترس له‌ناینده‌و ترس له‌ده‌ده‌ستدانی رابردو وایلی‌کردوه تیکه‌ئێ بکات به‌نومیدیک که‌له‌ه‌ندی وینه‌دا زۆر به‌ناشکرا به‌دی ده‌گریت به‌لام له‌هه‌مانکاتدا ئەو نومیدانه هینده لاوازن ناتوانن ئەو ترسه گه‌وره‌یه به‌شارنه‌وه که‌دا‌پێ‌وشیون, ئەوه‌ی من ئەم خویندنه‌وه‌یه‌مدا ده‌مه‌وێت به‌ری بکه‌وم ته‌نها وینه هه‌لگه‌پاوه‌کانه نه‌وه‌ک ته‌واوی ده‌قه‌که, زانا له‌وینه‌یه‌که‌دا دوای چونه‌ناو ده‌قه‌که‌ی ده‌ئێت:

با‌هه‌تا هیزمان تیدایه / ژه‌نگه‌سوره له‌با‌خچه ده‌رکه‌ین / با‌فیری خۆشه‌و‌یستی‌بین.. برادر

ئەم وینه‌یه‌دا زانا به‌ته‌واوی پیمانده‌ئێت با‌خی نێمه پره له‌ژه‌نگه‌سوره پره له‌ترس له‌نازار با‌خی نێمه دونیای نێمه‌یه دونیای نێمه‌ش کالبۆته‌وه له‌موحیبه‌ت به‌نومیدیک‌ی پرله‌ترس په‌ناده‌باته به‌ر ده‌رکردنی ژه‌نگه‌سوره که‌لێره‌دا ژه‌نگه‌سوره مه‌به‌ستی‌کی جوانه که‌ناما‌ژێ‌ی پیکردوه ئەو وێچه‌یه‌ی پێ به‌رجه‌سته‌کردوه که‌هه‌ول‌دانه بو‌ ده‌رکردنی ژه‌نگه‌سوره که‌ له‌کاتی‌که‌دا ده‌زانین ده‌رکردنی ژه‌نگه‌سوره مه‌حاله, لێره‌دا ئەو نومیده دهره‌خات که ئەو با‌س له‌بونی موسته‌حیل ده‌کات,

دریژه به‌وینه‌کانی ده‌دات و ده‌ئێت:

با‌ورده شوشه‌ی ژوره‌که‌ی ئەوین کۆبکه‌ینه‌وه / با‌نه‌وه‌نده سیبه‌ربین / نه‌هیلین بو‌نبول گه‌رمای هاوین بی‌زاری بکات

ئەم وینه‌یه‌دا زانا با‌س له‌وش‌کانه‌ی ئەوین ده‌کات که‌هینده وردبوه‌وه ته‌واوی کالی دئی پرکردوه, ئەوه‌ی ده‌یه‌وێت ناما‌ژێ‌ی پێبکات ئەوه‌یه که‌ته‌نها تو‌زێک پاشماوه‌کانی د‌ش‌کان له‌پێش‌چاو ون بکات چونکه نائیت (باشوشه‌ی شکاوی ژوره‌که‌ی ئەوین دروستبکه‌ینه‌وه), به‌ل‌کو ته‌نها مه‌به‌ستی له‌بیرکردنی ش‌کانه‌و قه‌ره‌بو‌کردنه‌وه‌ی ئەو هه‌مو د‌ش‌کانه‌ی بو‌نبول هه‌چ‌نا‌به‌وه‌ی سیبه‌ری‌کی بۆبکه‌ین و نه‌هیلین هینده بی‌زاری‌بیت, که‌ته‌واوی ئەم وینه‌یه له‌بهره‌تدا ئەوه‌یه که‌بلیت مائی ئەوینی من پره له‌ش‌کان و سا‌ر‌پ‌ز‌ب‌ونه‌وه‌ی نیه‌و هینده بو‌نبولان له‌مال وهدره‌ناوه سی‌چبه‌ریشی بۆبکه‌ین نا‌گه‌ریته‌وه.

یان له‌چه‌ند وینه‌یه‌کی به‌کبه‌دوای یه‌که‌دا نه‌توانین بلین تیکه‌له‌یه‌کی دروستکردوه له‌ وینه‌ی هه‌لگه‌پاوه‌و نا‌هه‌لگه‌پاوه‌وه‌ک ده‌ئێت:

با‌نه‌ستیره‌کان به‌ملا‌ولادا نه‌پرژینین / نه‌ک مانگ لێمان زویربیت

بانه و نده سپی بین به فر به دیتنمان بتویته وه / بازیده شه قامه کمان خوشبویت / بانه و نده بیده نگین
کوکوختی له سرشمان هیلان به کن /

نهم کومه له وینه یه دریده خه ن که نیمه چند پیچه وانه یه له گهل ناسکیه کانداندا , چند به دوا ی لیکبچراندنی شیرازه کانی جوانیدا
ده گهرین, نیمه له تاواندا هینده ره شوبین دبو به بینینی به فر بتویینه وه, دریزه به و وینه کان دهدات و ده ئیت ناکو کین له گهل ریگاکانی
خوماندا نه و ریگایانه ی ده مانبه نه وه بو مائی نه وین, هینده له هاوارو جه ده لی بیمانادا ده ژین کوکوختی و باننده به ناسمانی نیمه دا
گوزهرناکات,
یا خود ده ئیت:

با نه و نده ی کرماندن قاشیک سیو / هینده ی قرینگانه وه ی ساوایه ک ژیا نمان خوشبویت
لیرده باس له پیچه وانه ی نهم وینانه ده کات که ته واو غه رقوبین دونیا بیگویدانه جوانیه کان له ریگایه کی ترو له شوینیکی تر خومان
سهرقا نکرده به باوه شکردن به ژیانیکدا که هینده ی کرماندن قاشیک سیو ناسک نیه و هینده ی قرینگاندنه وه ی ساوایه ک پر له زهت نیه
یا خود ده ئیت:

باخومان فیبری زمانی په پوله بکه یین
نهم وینه یه شدا هه نگه رانه وه یه کی دی ده بینریت نه ویش نه وه یه که زانا ده یه ویت بلیت نیمه زمانیک ده زانین جیاواز له زمانی په پوله
زمانیچک که ته نها یه کبرین و نازاردانی یه کتری زیاتر له فهره نگه که ییدا وشه ی تری هه ننه گرتوه,
ده توانین به شیوازیکی گشتی درنه نجامی نهم وینه هه نگه رانه ببه یه وه سهر نه و چرکانه ی که زانا تیایدا باری درونی هینده فشاری
بو هیناوه ترس و نومید و وه رستبون له یه ک کاتدا کوبکاته وه به موسیقای رسته ی (تاوی بیده نگبه .. برادر) دا نه وه به ته واوی ده بینین
که موسیقای نهم دیره پره له برکه ی داخراو هه ست به وه رستبونیکی زورو هه ناسه تونگبونیک ده کریت که به رامبه ر هینده فشاری
بو هیناوه که به و برکه داخراوانه دا هه ست به و باره درونیه نالوزه بکریت که ته واو تیکه ئیت به (ترس و نومید و وه رستبون),
وهک ده ئیت:

ده سا بیده نگبه برادر / بیده نگبه و پیماویه .. دیریک له و تنمدا هه یه و / لی تی ناگه م
نهم دیره ی سهره وه ته واو ته بایه له گهل نه و باره درونیه نالوزه ی که تیایدا یه و که یاندو ئیتیه نه وه ی که هینده ترس و نومید و
وه رستبونی تیکه نکرده له و دیره تی ناگات و نازانی ترسه یان نومید یان وه رستبون,
تاده گاته نه وه ی له کو تایدان بلیت:

شعریک قوئی له قوئمدایه و / دورنیه بمباو / نیدی فریای دیتنه وه یه کت نه که وم
لیرده نه و رچونه قوئه له ناو خوددا به دی ده کریت و له هه مان کاتیشدا خوئی نه و ترسه قوئه ی ناو ناخی ده درکینیت و واهه ست ده کات
نیدی هینده له ناو خوئی و هه ستدا روده چیت ناگای له دنیای دره وه نامینیت که نه مه ش زور نریکه له بیرو باوه ری سو فیگه ری و یه کیکه
له قوئاغه کانی سو فی گه ری که نه کری له نوسینیکی تر دا قسه ی له سر بکریت.